

Quines són les pràctiques educatives més utilitzades pel professorat?

TALIS (*Teaching and Learning International Survey*) és un estudi realitzat cada cinc anys que indaga sobre les característiques dels docents, les seves pràctiques educatives i els contextos en què es desenvolupen.

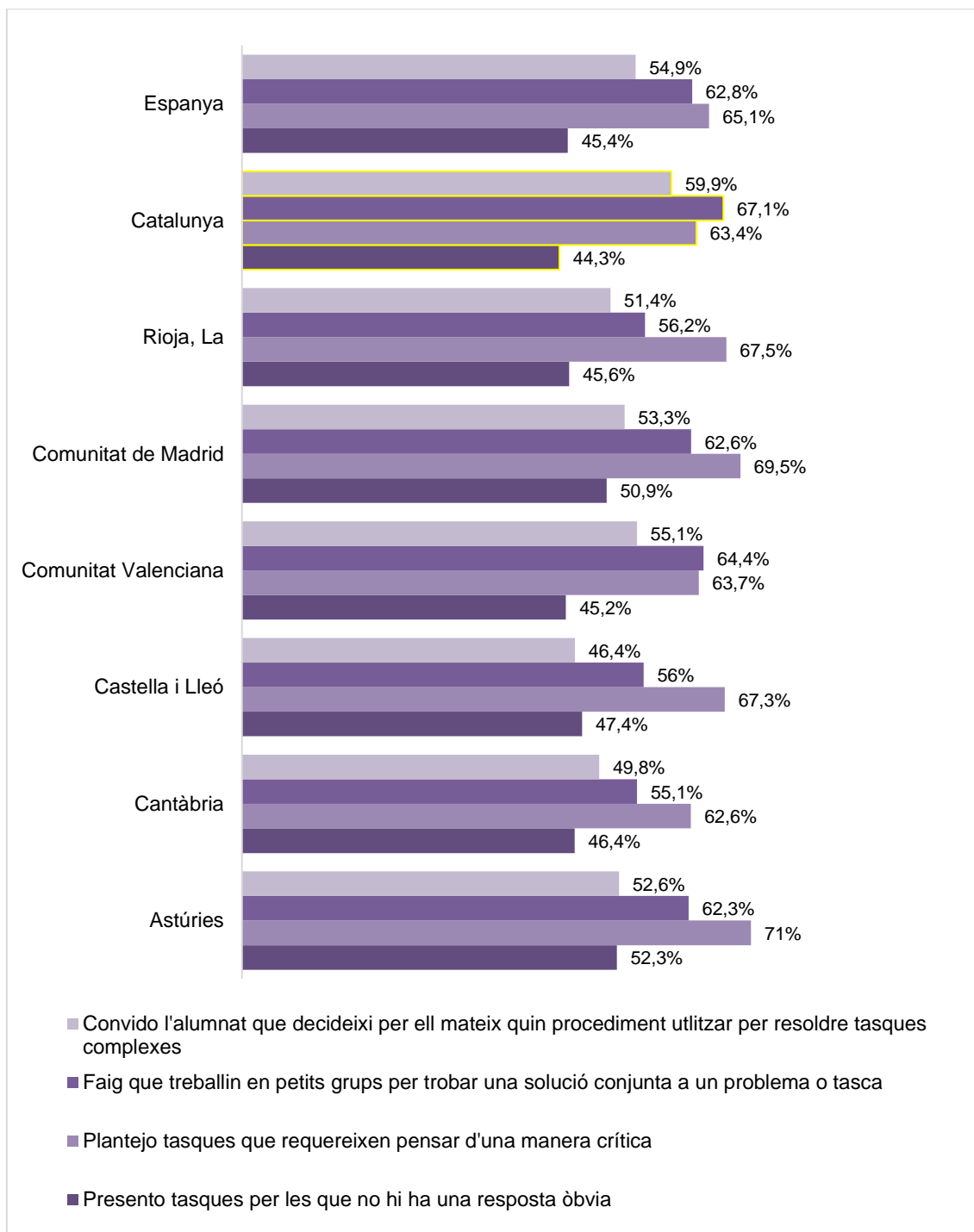
Segons les dades obtingudes per aquest estudi i, concretament, de les dades referides a Catalunya, que en va ampliar la mostra, les pràctiques més habituals dels docents són les centrades a garantir la claredat de les explicacions (vegeu [Quaderns d'avaluació. 52](#)).

De les pràctiques plantejades a l'estudi, la més habitual a Catalunya, tant a l'educació primària com a l'educació secundària, és la de relacionar el que s'explica amb els temes treballats anteriorment. A l'educació primària aquesta va seguida de prop del fet

de deixar que l'alumnat practiqui tasques similars fins que compregui la matèria i la contextualització de les activitats (vegeu la Figura 1).

A l'educació secundària, en canvi, la segona pràctica més utilitzada, amb una proporció pràcticament igual a la primera, és la d'explicar a l'alumnat els objectius d'aprenentatge. En tercer lloc, establir fites a l'inici de l'ensenyament. A Catalunya, igual que a la resta d'Espanya, com a mínim dos terços dels docents segueixen aquestes pràctiques molt basades en la repetició i les explicacions a l'alumnat, alhora que s'esforcen a ubicar-lo en allò que s'està fent i apropant les pràctiques a la realitat dels aprenents.

Figura 1. Pràctiques docents en l'educació primària. Percentatges

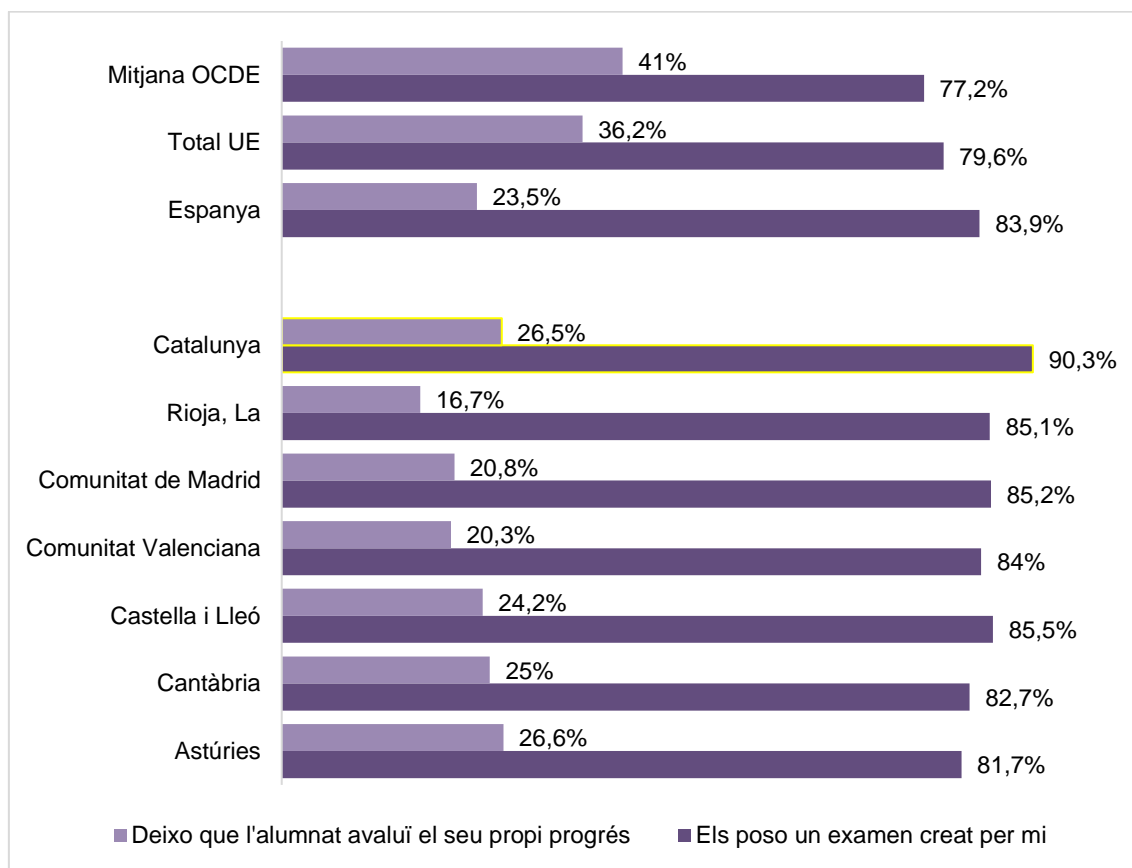
Font: Quaderns d'avaluació. 52, Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu.

Les activitats pedagògiques relacionades amb un aprenentatge actiu de l'alumnat, en canvi, es duen a terme a les aules catalanes amb percentatges menors (entre el 43% i el 67%), tot i que són les que proporcionen uns aprenentatges més significatius i motivadors, a més de ser les que els centres educatius valoren més per tal de respondre als reptes del segle XXI. Les més freqüents són el plantejament de problemes o tasques que l'alumnat ha de resoldre en petits grups de treball i que requereixen pensar d'una manera crítica.

Un altre dels àmbits en el qual cal treballar és en el de l'avaluació de l'alumnat, ja que

majoritàriament el professorat utilitza pràctiques en què el docent avalua els alumnes a partir d'un examen en detriment de formes que puguin tenir un efecte formatiu més impactant. Una d'aquestes formes és l'autoavaluació de l'alumne, una pràctica del tot minoritària al conjunt espanyol tant a l'educació primària com a l'educació secundària (vegeu la Figura 2). Cal dir, però, que s'observa un increment de pràctiques d'aprenentatge actiu i un esforç entre els docents per posar l'alumnat al centre de l'aprenentatge quan es comparen els estudis del 2013 i del 2018. Caldrà veure si aquesta tendència es confirma en l'informe TALIS del 2024.

Figura 2. Tipus d'avaluació en l'educació secundària Percentatges

Font: Quaderns d'avaluació. 52, Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu.